



Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2021. gada 14. jūnijā
(OR. en)

Starpiestāžu lieta:
2018/0138(COD)

10537/1/20
REV 1

TRANS 375
CODEC 768
PARLNAT 159

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: Padomes nostāja pirmajā lasījumā, lai pieņemtu EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVU par pasākumu racionalizēšanu ar mērķi veicināt Eiropas transporta tīkla (*TEN-T*) ieviešanu
- Padome pieņēmusi 2021. gada 14. jūnijā

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) .../...**

(... gada ...)

**par pasākumu racionalizēšanu ar mērķi veicināt
Eiropas transporta tīkla (*TEN-T*) ieviešanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 172. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 62, 15.2.2019., 269. lpp.

² OV C 168, 16.5.2019., 91. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2019. gada 13. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. jūnija nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta ... nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1315/2013¹ ir noteikts vienots satvars tādu mūsdienīgu, sadarbaspējīgu tīklu izveidei Savienībā, kas kalpo tās iedzīvotājiem, ar mērķi stiprināt Savienības sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju un sniegt ieguldījumu Eiropas vienotās transporta un mobilitātes telpas izveidē, tādējādi stiprinot iekšējo tirgu. Eiropas transporta tīklam (*TEN-T*) ir divslāņu struktūra, kas sastāv no visaptverošā tīkla un pamattīkla. Visaptverošais tīkls nodrošina savienojumus starp visiem Savienības reģioniem, savukārt pamattīkls sastāv no tiem visaptverošā tīkla elementiem, kas Savienībai ir stratēģiski visnozīmīgākie. Regulā (ES) Nr. 1315/2013 ir izklāstīti saistoši pabeigšanas mērķi, proti, pamattīkls jāpabeidz līdz 2030. gadam un visaptverošais tīkls – līdz 2050. gadam, jo īpaši piešķirot prioritāti pārrobežu savienojumiem, uzlabojot sadarbību un veicinot Savienības transporta infrastruktūras multimodālu integrāciju.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1315/2013 (2013. gada 11. decembris) par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.).

- (2) Neatkarīgi no vajadzības pabeigt *TEN-T* un saistošiem termiņiem, lai to paveiktu, pieredze liecina, ka daudzos gadījumos ieguldījumi, kuru mērķis ir pabeigt *TEN-T*, saskaras ar daudzām, dažādām un sarežģītām atļauju piešķiršanas procedūrām, pārrobežu iepirkuma procedūrām un citām procedūrām. Šī situācija apdraud projektu savlaicīgu īstenošanu un daudzos gadījumos izraisa būtisku kavēšanos un izmaksu palielināšanos. Turklāt nenoteiktība var rasties projektu virzītājiem un potenciālajiem privātajiem investoriem un dažos gadījumos pat var novest pie tā, ka projekti netiek īstenoti, kā sākotnēji plānots. Šīs direktīvas mērķis ir risināt minētos jautājumus un padarīt iespējamu sinhronizētu un savlaicīgu *TEN-T* pabeigšanu, izmantojot saskaņotu rīcību Savienības līmenī. Izstrādājot savus valsts plānus un programmas, dalībvalstīm būtu jāņem vērā *TEN-T* attīstība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1315/2013 49. panta 2. punktu.
- (3) Šai direktīvai būtu jāaptver ar projektiem saistītas procedūras, tostarp procedūras, kas saistītas ar ietekmes uz vidi novērtējumu. Tomēr šai direktīvai nebūtu jāskar pilsētplānošana vai zemes izmantojuma plānošana, procedūras, kas saistītas ar publiskā iepirkuma piešķiršanu, kā arī tādus stratēģiskā līmenī veikti pasākumi, kas nav saistīti ar projektiem, piemēram, stratēģiski vides novērtējumi, valsts budžeta plānošana, kā arī valsts vai reģionāli transporta plāni. Lai palielinātu atļauju piešķiršanas procedūru efektivitāti un nodrošinātu projektu dokumentāciju augstā kvalitātē, projektu virzītājiem, pirms sākas atļauju piešķiršanas procedūras, būtu jāveic sagatavošanas darbs, piemēram, sagatavošanās izpēte un ziņojumi. Šī direktīva nebūtu jāpiemēro procedūrām administratīvās pārsūdzības iestādē vai tiesā.

- (4) Šī direktīva būtu jāpiemēro projektiem, kas ir daļa no iepriekš identificētiem pamattīkla posmiem, kuri uzskaitīti šīs direktīvas pielikumā, un citiem projektiem pamattīkla koridoros, kuru kopējās izmaksas pārsniedz 300 000 000 EUR. Projektiem, kas pārsniedz minēto summu, bieži ir stratēģiska nozīme Savienības stratēģijas sasniegšanā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, un tie palīdz sasniegt Regulas (ES) Nr. 1315/2013 mērķus. Pamattīkla koridorus identificē, veicot pielāgošanu, kas ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1316/2013¹, un izmantojot Regulā (ES) Nr. 1315/2013 ietvertās pamattīkla kartes. Minēto karšu tehnisko bāzi nodrošina *TEN-T* interaktīvā ģeogrāfiskās un tehniskās informācijas sistēma (TENtec), kurā ir sīkāka informācija par Eiropas transporta infrastruktūru.
- (5) Projekti, kas saistīti tikai ar telemātikas lietojumprogrammām, jaunām tehnoloģijām un inovāciju, būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, jo to ieviešana neaprobežojas tikai ar pamattīklu.
- (6) Tomēr, lai transporta infrastruktūras projektiem panāktu saskaņotu pieeju, dalībvalstis šo direktīvu var piemērot citiem projektiem, kas attiecas uz pamattīklu un visaptverošo tīklu, tostarp projektiem, kuri saistīti tikai ar telemātikas lietojumprogrammām, jaunām tehnoloģijām un inovāciju. Tas, ka valstu iestādes publicē sarakstu ar atsevišķiem projektiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, projektu virzītājiem varētu nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz notiekošajiem, kā arī turpmākajiem darbiem *TEN-T*.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

- (7) Ņemot vērā dažādos vides novērtējumus, kuri paredzēti attiecīgajos Savienības un valstu tiesību aktos un kuri ir nepieciešami, lai piešķirtu atļaujas projektiem pamattīklā, dalībvalstī – ja tas iespējams un ir piemēroti – būtu jāizveido vienkāršota procedūra, kas atbilst minēto Savienības un valstu tiesību aktu prasībām nolūkā palīdzēt sasniegt šajā direktīvā izvirzītos mērķus attiecībā uz pasākumu lielāku racionalizāciju.
- (8) Attiecīgā gadījumā projektiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, būtu jāpiemēro prioritārs režīms. Šāds režīms var ietvert īsākus termiņus, vienlaicīgas procedūras vai ierobežotus pārsūdzības termiņus, vienlaikus nodrošinot, ka saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem tiek sasniegti arī citu horizontālu politiku mērķi, piemēram, vides politikas mērķis nepieļaut, novērst, mazināt vai kompensēt nelabvēlīgu ietekmi uz vidi. Daudzu dalībvalstu tiesiskajā regulējumā prioritārs režīms tiek piemērots konkrētām projektu kategorijām, pamatojoties uz to stratēģisko nozīmīgumu ekonomikā. Ja saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu šāds prioritārs režīms pastāv, tas būtu automātiski jāpiemēro projektiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā. Neraugoties uz to, būtu jāļauj dalībvalstīm attiecībā uz ierobežotu skaitu projektu testēt īpašas atļauju piešķiršanas procedūras, lai izvērtētu iespēju piemērot tādas procedūras arī citiem projektiem. Šajā testēšanas laikposmā attiecīgajām dalībvalstīm nebūtu pienākuma šādas testēšanas procedūras piemērot citiem projektiem, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

- (9) Lai būtu iespējama skaidra vispārējās procedūras pārvaldība un lai projektu virzītājiem nodrošinātu kontaktpunktu, pamattīkla koridoru projekti būtu jāatbalsta ar efektīvām atļauju piešķiršanas procedūrām. Minētajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāizraugās viena vai vairākas iestādes atkarībā no sava tiesiskā regulējuma un administratīvās kārtības, un attiecīgo projektu veidiem. Ja dalībvalsts izraugās vairākas iestādes, tai būtu jānodrošina, ka konkrētam projektam un konkrētai atļauju piešķiršanas procedūrai tiek izraudzīta tikai viena iestāde.
- (10) Ar tās iestādes izraudzīšanos, kura ir projekta virzītāja kontaktpunkts, būtu jāmazinās sarežģītībai, jāuzlabojas efektivitātei un jāpalielinās procedūru pārredzamībai. Attiecīgā gadījumā ar to arī būtu jāuzlabojas dalībvalstu sadarbībai. Procedūrām būtu jāveicina reāla sadarbība starp projektu virzītājiem un izraudzīto iestādi.
- (11) Izraudzītajai iestādei var *inter alia* uzticēt uzdevumus, kas saistīti ar tādu konkrētu projektu koordināciju un pilnvarošanu – saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem –, kuru mērķis ir atjaunot infrastruktūru pamattīklā dabas vai cilvēku izraisītu katastrofu gadījumā.
- (12) Šajā direktīvā paredzētajai procedūrai nebūtu jāskar starptautisko un Savienības tiesību aktu prasību, tostarp prasību aizsargāt vidi un cilvēka veselību, izpilde. Šai direktīvai nebūtu jāpazemina standarti, kas paredzēti, lai nepieļautu, novērstu, mazinātu vai kompensētu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi.

- (13) Ņemot vērā steidzamo nepieciešamību pabeigt pamattīklu, papildus atļauju piešķiršanas procedūru vienkāršošanai būtu jānosaka termiņš procedūrām, kuru rezultātā pieņem pilnvarojuma lēmumu par transporta infrastruktūras būvniecību. Minētajam termiņam būtu jāveicina efektīvāka procedūru īstenošana, un tam nekādā ziņā nevajadzētu apdraudēt Savienības augstos vides aizsardzības un sabiedrības līdzdalības standartus. Vajadzētu būt iespējai pienācīgi pamatotos gadījumos pagarināt atļauju piešķiršanas procedūru termiņu, tostarp gadījumos, kad rodas neparedzēti apstākļi vai ja tas ir nepieciešams vides aizsardzībai. Pagarinājuma termiņu varētu izteikt, piemēram, kā laikposmu vai ar atsauci norādītu datumu, vai citu konkrētu turpmāku notikumu. Pagarinātajam termiņam jo īpaši nebūtu jāietver laiks, kas ir nepieciešams, lai uzsāktu administratīvās pārsūdzības vai pārsūdzības tiesā procedūras, vai lai izmantotu tiesiskās aizsardzības līdzekļus tiesā. Dalībvalstis nevajadzētu uzskatīt par atbildīgām gadījumā, ja termiņš nav ievērots projekta virzītāja dēļ, piemēram, ja projekta virzītājs nav ievērojis valsts tiesību aktos noteiktos termiņus vai izraudzītās iestādes noteiktos indikatīvos termiņus, vai ja projekta virzītājs ir rīkojies ar nepamatotu kavēšanos.
- (14) Dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt, ka pārsūdzības, ar ko apstrīd pilnvarojuma lēmuma materiāltiesisko vai procedurālo likumīgumu, tiek izskatītas pēc iespējas efektīvāk.

- (15) *TEN-T* infrastruktūras projekti, kas attiecas uz divām vai vairākām dalībvalstīm, saskaras ar īpašām problēmām saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūru koordināciju. Tādēļ attiecīgo dalībvalstu izraudzītajām iestādēm būtu jāsadarbojas, lai koordinētu savus grafikus un sastādītu kopīgu grafiku attiecībā uz atļauju piešķiršanas procedūru, ciktāl šāda savu grafiku koordinācija un šāda kopīga grafika sastādīšana ir iespējama un piemērota, ņemot vērā projekta sagatavotību vai gatavības pakāpi, kas galvenokārt ir atkarīgas no projekta virzītāja, jo īpaši no dienas, kad projekta virzītājs ir paziņojis par projektu katras minētās dalībvalsts izraudzītajai iestādei.
- (16) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1315/2013 45. pantu izraudzītie Eiropas koordinatori būtu jāinformē par attiecīgajām procedūrām, lai atvieglotu to sinhronizāciju un pabeigšanu, ņemot vērā pamattīkla savlaicīgu īstenošanu līdz 2030. gadam.
- (17) Ja *TEN-T* paplašina, iekļaujot trešās valstis, saskaņā ar indikatīvajām kartēm, kas ietvertas Regulā (ES) Nr. 1315/2013, minētās trešās valstis būtu jāaicina attiecīgā gadījumā piemērot noteikumus, kas ir līdzīgi šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem.

- (18) Publiskais iepirkums pārrobežu projektos būtu jāveic saskaņā ar Līgumiem un – attiecīgā gadījumā – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/24/ES¹ vai 2014/25/ES². Lai nodrošinātu pamattīkla pārrobežu projektu efektīvu pabeigšanu, publiskajam iepirkumam, ko rīko kopējs subjekts, būtu jāpiemēro vienas dalībvalsts tiesību akti. Atkāpjoties no Savienības tiesību aktiem publiskā iepirkuma jomā, principā būtu jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas kopējā subjekta juridiskā adrese. Joprojām vajadzētu būt iespējai piemērojamos tiesību aktus noteikt starpvaldību nolīgumā. Tāda publiska iepirkuma gadījumā, ko veic kopīga subjekta meitasuzņēmums, minētajam meitasuzņēmumam būtu jāpiemēro vienas attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, kas varētu būt kopīgajam subjektam piemērojamie valsts tiesību akti. Juridiskās noteiktības labad pašreizējās iepirkuma stratēģijas būtu jāturpina piemērot kopējam subjektam, kas izveidots pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

- (19) Komisija netiek sistemātiski iesaistīta pilnvarojuma sniegšanā attiecībā uz individuāliem projektiem. Tomēr dažos gadījumos dažiem projekta sagatavošanas aspektiem ir nepieciešama Savienības līmeņa atļauja. Ja procedūrās ir iesaistīta Komisija, tā Savienības projektiem piemēro prioritāru režīmu un projektu virzītājiem nodrošina noteiktību. Dažos gadījumos var būt vajadzīga valsts atbalsta apstiprināšana. Neskarot šajā direktīvā noteiktos termiņus un atbilstoši Paraugprakses kodeksam par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai lūgt, lai Komisija pamattīkla projektiem, ko tās uzskata par prioritāriem, piemēro paredzamākus termiņus atbilstoši "lietu portfeļa" pieejai vai savstarpēji saskaņotam plānam.
- (20) Pamattīkla infrastruktūras projektu īstenošana būtu arī jāatbalsta ar Komisijas pamatnostādnēm, kas vieš lielāku skaidrību par konkrētu projektu veidu īstenošanu, vienlaikus ievērojot Savienības acquis. Šajā ziņā Komisijas 2017. gada 27. aprīļa paziņojumā "Rīcības plāns dabai, cilvēkam un ekonomikai" ir sniegtas norādes un nodrošināta lielāka skaidrība par to, kā ievērot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK¹ un Padomes Direktīvu 92/43/EEK². Lai gūtu maksimālu vērtību no publiskā finansējuma, projektos būtu jādara pieejams tiešs atbalsts saistībā ar publisko iepirkumu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

² Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

- (21) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, racionalizēt pasākumus ar mērķi veicināt *TEN-T* ieviešanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tādēļ, ka ir jāstiprina *TEN-T* projektu atļauju piešķiršanas procedūru satvars, izmantojot saskaņotu rīcību Savienības līmenī, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (22) Juridiskās noteiktības labad šī direktīva nebūtu jāpiemēro tām atļauju piešķiršanas procedūrām, kas sāktas pirms šīs direktīvas transponēšanas dienas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro atļauju piešķiršanas procedūrām, kas vajadzīgas, lai pilnvarotu īstenot:
 - a) projektus, kas ir daļa no iepriekš identificētiem pamattīkla posmiem, kuri uzskaitīti pielikumā;
 - b) citus projektus pamattīkla koridoros, kas identificēti, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1315/2013 44. panta 1. punktu, un kuru kopējās izmaksas pārsniedz 300 000 000 EUR,izņemot projektus, kas saistīti tikai ar telemātikas lietojumprogrammām, jaunām tehnoloģijām un inovāciju minētās regulas 31. un 33. panta nozīmē.

Šo direktīvu piemēro arī publiskajiem iepirkumiem pārrobežu projektos, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.
2. Dalībvalstis var nolemt šo direktīvu piemērot arī citiem projektiem pamattīklā un visaptverošajā tīklā, tostarp projektiem, kas saistīti tikai ar 1. punktā minētajām telemātikas lietojumprogrammām, jaunām tehnoloģijām un inovāciju. Dalībvalstis savu lēmumu paziņo Komisijai.

2. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "pilnvarojuma lēmums" ir lēmums vai lēmumu kopums, kas var būt administratīva rakstura, ko saskaņā ar valsts tiesību sistēmu un administratīvajām tiesībām vienlaicīgi vai secīgi pieņem dalībvalsts iestāde vai iestādes, izņemot administratīvās pārsūdzības un pārsūdzības tiesā iestādes, un ar kuru nosaka, vai projekta virzītājam ir vai nav tiesības īstenot projektu attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, neskarot jebkādu lēmumu, kas pieņemts saistībā ar administratīvās pārsūdzības vai pārsūdzības tiesā procedūru;
- 2) "atļauju piešķiršanas procedūra" ir procedūra, kas jāievēro saistībā ar individuālu projektu, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, lai saņemtu pilnvarojuma lēmumu, ko saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem pieprasa dalībvalsts iestāde vai iestādes, izņemot pilsētplānošanu vai zemes izmantojuma plānošanu, procedūras, kas saistītas ar publiskā iepirkuma piešķiršanu, kā arī tādus stratēģiskā līmenī veiktus pasākumus, kuri neattiecas uz konkrētu projektu, piemēram, stratēģisko vides novērtējumu, publiskā sektora budžeta plānošanu, kā arī valsts vai reģionālus transporta plānus;

- 3) "projekts" ir iepriekš noteikta transporta infrastruktūras posma būvniecības, pielāgošanas vai modificēšanas priekšlikums, kura mērķis ir uzlabot minētās infrastruktūras kapacitāti, drošumu un efektivitāti un kura īstenošana ir jāapstiprina ar pilnvarojuma lēmumu;
- 4) "pārrobežu projekts" ir projekts, kas attiecas uz pārrobežu posmu starp divām vai vairākām dalībvalstīm;
- 5) "projekta virzītājs" ir projekta īstenošanas pilnvarojuma pieprasītājs vai publiska iestāde, kas ierosina projektu;
- 6) "izraudzītā iestāde" ir iestāde, kura projekta virzītājam ir kontaktpunkts un kura atviegļina efektīvu un strukturētu atļauju piešķiršanas procedūru īstenošanu saskaņā ar šo direktīvu;
- 7) "kopīgā iestāde" ir iestāde, ko divas vai vairākas dalībvalstis, savstarpēji vienojoties, izveidojušas, lai atvieglinātu atļauju piešķiršanas procedūras saistībā ar pārrobežu projektiem, tostarp kopīgās iestādes, ko izveidojušas izraudzītās iestādes, ja dalībvalstis minētās izraudzītās iestādes pilnvarojušas izveidot kopīgo iestādi.

3. pants

Prioritārais statuss

1. Dalībvalstis cenšas nodrošināt, lai visas atļauju piešķiršanas procedūrā iesaistītās iestādes, tostarp izraudzītā iestāde, bet izņemot tiesas, prioritāti piešķirtu tiem projektiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.
2. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem pastāv īpašas prioritāriem projektiem paredzētas atļauju piešķiršanas procedūras, dalībvalstis, neskarot šīs direktīvas mērķus, prasības un laika ierobežojumus, nodrošina, ka minētās procedūras tiek piemērotas projektiem, kuri ietilpst šī direktīvas darbības jomā. Tas neliedz dalībvalstīm attiecībā uz ierobežotu skaitu projektu testēt īpašas atļauju piešķiršanas procedūras, lai izvērtētu iespēju piemērot tādas procedūras arī citiem projektiem, bez pienākuma šādas procedūras piemērot projektiem, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.
3. Šis pants neskar nekādus lēmumus par budžetu.

4. pants

Izraudzītā iestāde

1. Līdz ... [24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] katra dalībvalsts attiecīgajā administratīvajā līmenī izraugās iestādes, kas darbojas kā izraudzītā iestāde.

2. Dalībvalsts attiecīgā gadījumā par izraudzīto iestādi var izraudzīties dažādas iestādes atkarībā no projekta vai projektu kategorijas, transporta veida vai ģeogrāfiskā apgabala. Šādā gadījumā dalībvalsts nodrošina, ka konkrētam projektam ir tikai viena izraudzīta iestāde un konkrēta atļauju piešķiršanas procedūra.

3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai projektu virzītājiem sniegtu viegli pieejamu informāciju par konkrētā projekta izraudzītās iestādes identitāti.

4. Dalībvalstis var pilnvarot izraudzīto iestādi pieņemt pilnvarojuma lēmumu.

Ja izraudzītā iestāde ir pilnvarota pieņemt pilnvarojuma lēmumu saskaņā ar pirmo daļu, izraudzītā iestāde pārbauda, vai ir saņemtas visas pilnvarojuma lēmumam nepieciešamās atļaujas, lēmumi un atzinumi, un par pilnvarojuma lēmumu paziņo projekta virzītājam.

5. Ja izraudzītā iestāde nav pilnvarota pieņemt pilnvarojuma lēmumu, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka projekta virzītājs tiek informēts par pilnvarojuma lēmuma pieņemšanu.

6. Dalībvalstis var pilnvarot izraudzīto iestādi noteikt indikatīvus termiņus dažādiem atļauju piešķiršanas procedūras starpposmiem saskaņā ar 5. panta 1. punktu, neskarot četru gadu termiņu, kas minēts attiecīgajā punktā.

7. Izraudzītā iestāde:

- a) ir informācijas kontaktpunkts projekta virzītājam vai citām attiecīgām iestādēm, kas iesaistītas procedūrā, kuras noslēgumā tiek pieņemts pilnvarojuma lēmums par konkrēto projektu;
- b) ja tā ir prasīts valsts tiesību aktos – nodrošina projekta virzītājam 6. panta 4. punktā minēto sīki izstrādāto pieteikumu iesniegšanas kārtības aprakstu, tostarp informāciju par indikatīviem termiņiem saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūrām saskaņā ar 5. panta 1. punktā minēto četru gadu termiņu;
- c) pārrauga atļauju piešķiršanas procedūras grafiku, jo īpaši reģistrē visus 5. panta 4. punktā minētā termiņa pagarinājumus;
- d) ja tiek pieprasīts, sniedz norādes projekta virzītājam par visas attiecīgās informācijas un dokumentu iesniegšanu, tostarp par visām atļaujām, lēmumiem un atzinumiem, kas jāsaņem un jāiesniedz pilnvarojuma lēmumam.

Izraudzītā iestāde var arī sniegt norādes projekta virzītājam par to, kāda papildu informācija un/vai dokumenti būtu jāiesniedz gadījumā, ja paziņojums, kā tas minēts 6. panta 1. punktā, ir noraidīts.

8. Šā panta 7. punkts neskar citu atļauju piešķiršanas procedūrā iesaistīto iestāžu kompetenci un iespēju projekta virzītājam sazināties ar atsevišķām iestādēm, lai saņemtu īpašas atļaujas, lēmumus vai atzinumus, kas ir daļa no pilnvarojuma lēmuma.

5. pants

Atļauju piešķiršanas procedūras ilgums

1. Dalībvalstis nodrošina atļauju piešķiršanas procedūru, tostarp termiņus minētajai procedūrai, kas nepārsniedz četrus gadus no atļauju piešķiršanas procedūras sākuma. Dalībvalstis var pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai pieejamo laikposmu sadalītu dažādos posmos saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem.
2. Šā panta 1. punktā minētais četru gadu laikposms neskar pienākumus, kas izriet no starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem, un tajā neietver laiku, kas nepieciešams, lai uzsāktu administratīvās pārsūdzības vai pārsūdzības tiesā procedūras un lai izmantotu tiesiskās aizsardzības līdzekļus tiesā, kā arī laiku, kas nepieciešams, lai īstenotu jebkādos izrietošus lēmumus vai tiesiskās aizsardzības līdzekļus.
3. Šā panta 1. punktā minētais četru gadu laikposms neskar dalībvalsts tiesības paredzēt, ka atļauju piešķiršanas procedūrai jābeidzas ar īpaša valsts tiesību akta pieņemšanu, tādā gadījumā, minētā akta pieņemšanas procedūra var, atkāpjoties no 1. punkta, pārsniegt četru gadu laikposmu, ar noteikumu, ka sagatavošanas darbu, pamatojoties uz kuru valsts tiesību akts tiek pieņemts, pabeidz minētajā laikposmā. Sagatavošanas darbu uzskata par pabeigtu, kad īpašais valsts tiesību akts tiek iesniegts valsts parlamentam.

4. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pienācīgi pamatotos gadījumos 1. punktā minētajam četru gadu laikposmam var piešķirt piemērotu pagarinājumu. Pagarinājuma ilgumu nosaka katrā gadījumā atsevišķi, to pienācīgi pamato un ierobežo tiktāl, ciktāl tas nepieciešams atļauju piešķiršanas procedūras pabeigšanai un pilnvarojuma lēmuma izdošanai. Ja šāds pagarinājums ir piešķirts, projekta virzītāju informē par tā piešķiršanas iemesliem. Jaunu pagarinājumu var piešķirt vienu reizi ar tādiem pašiem nosacījumiem.
5. Dalībvalstis nav uzskatāmas par atbildīgām, ja 1. punktā minētais četru gadu laikposms, kas pagarināts saskaņā ar 4. punktu, netiek ievērots tādas kavēšanās gadījumā, kas radusies projekta virzītāja dēļ.

6. pants

Atļauju piešķiršanas procedūras organizācija

1. Projekta virzītājs paziņo par projektu izraudzītajai iestādei vai – attiecīgā gadījumā – saskaņā ar 7. panta 2. punktu izveidotajai kopīgajai iestādei. Kad projekta virzītājs paziņo par projektu, to uzskata par atļauju piešķiršanas procedūras sākumu.
2. Lai atvieglotu projekta gatavības pakāpes novērtējumu, dalībvalstis var definēt informācijas un atbilstīgo dokumentu detalizācijas līmeni, kas projekta virzītājam jāiesniedz, paziņojot par projektu. Ja projekts nav pietiekami sagatavots, paziņojumu ar pamatotu lēmumu noraida ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc paziņojuma saņemšanas.

3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka projektu virzītāji saņem vispārēju informāciju kā norādes paziņošanai, attiecīgā gadījumā – pielāgotas attiecīgajam transporta veidam, kas ietver informāciju par atļaujām, lēmumiem un atzinumiem, kas var būt vajadzīgi projekta īstenošanai.

Minētajā informācijā attiecībā uz katru atļauju, lēmumu vai atzinumu iekļauj:

- a) vispārēju informāciju par materiālo piemērošanas jomu un projekta virzītāja iesniedzamās informācijas detalizācijas pakāpi;
- b) piemērojamos termiņus vai, ja šādu termiņu nav, – indikatīvus termiņus; un
- c) informāciju par tām iestādēm un ieinteresētajām personām, kas parasti ir iesaistītas apspriešanās saistībā ar dažādām atļaujām, lēmumiem un atzinumiem.

Minētajai informācijai ir jābūt viegli pieejamai visiem atbilstīgajiem projektu virzītājiem, jo īpaši ar elektronisku vai fizisku informācijas portālu palīdzību.

4. Lai atvieglotu veiksmīgu paziņošanu, dalībvalstis var prasīt, ka izraudzītā iestāde pēc projekta virzītāja pieprasījuma izveido sīki izstrādātu pieteikumu iesniegšanas kārtību, kurā ietver šādu informāciju, kas pielāgota individuālam projektam:
- a) procedūras atsevišķie posmi un piemērojamie termiņi vai, ja šādu termiņu nav, indikatīvie termiņi;
 - b) materiālā piemērošanas joma un projekta virzītāja iesniedzamās informācijas detalizācijas pakāpe;

- c) atļauju, lēmumu un atzinumu saraksts, kas projekta virzītājam saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem jāsaņem atļauju piešķiršanas procedūrā;
 - d) informāciju par tām iestādēm un ieinteresētajām personām, kas jāiesaista saistībā ar attiecīgiem pienākumiem, tostarp sabiedriskās apspriešanas oficiālajā posmā.
5. Sīki izstrādātā pieteikumu iesniegšanas kārtība ir spēkā atļauju piešķiršanas procedūras laikā. Jebkādi grozījumi sīki izstrādātajā pieteikumu iesniegšanas kārtībā tiek pienācīgi pamatoti.
 6. Izraudzītā iestāde pēc pieprasījuma var sniegt projekta virzītājam informāciju, kas papildina 4. punktā minētos elementus.
 7. Kad projekta virzītājs ir iesniedzis pilnīgu projekta pieteikuma dokumentāciju, pilnvarojuma lēmumu pieņem 5. pantā 1. punktā minētajā termiņā.
 8. Atļauju piešķiršanas procedūrā iesaistītās iestādes paziņo izraudzītajai iestādei, ka vajadzīgās atļaujas, lēmumi, atzinumi vai pilnvarojuma lēmums ir izdoti.

7. pants

Pārrobežu atļauju piešķiršanas procedūru koordinēšana

1. Projektiem, kas attiecas uz divām vai vairākām dalībvalstīm, dalībvalstis nodrošina, ka minēto dalībvalstu izraudzītās iestādes sadarbojas, lai koordinētu savus grafikus un vienotos par kopīgu grafiku attiecībā uz atļauju piešķiršanas procedūru.
2. Pārrobežu projektiem var izveidot kopīgo iestādi.

3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1315/2013 45. pantu izraudzītie Eiropas koordinatori saņem informāciju par atļauju piešķiršanas procedūrām un ka Eiropas koordinatori var veicināt saziņu starp izraudzītajām iestādēm saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūrām projektiem, kas attiecas uz divām vai vairākām dalībvalstīm.
4. Ja 5. panta 1. punktā minētais termiņš netiek ievērots, dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz informāciju attiecīgajiem Eiropas koordinatoriem par veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem, lai atļauju piešķiršanas procedūru varētu pabeigt ar pēc iespējas mazāku kavēšanos.

8. pants

Publiskais iepirkums pārrobežu projektos

1. Ja iepirkuma procedūras pārrobežu projektā veic kopējs subjekts, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kopējais subjekts piemēro vienas dalībvalsts tiesību aktus, un, atkāpjoties no Direktīvas 2014/24/ES un Direktīvas 2014/25/ES, minētos tiesību aktus nosaka saskaņā ar attiecīgi Direktīvas 2014/24/ES 39. panta 5. punkta a) apakšpunktu vai Direktīvas 2014/25/ES 57. panta 5. punkta a) apakšpunktu, ja vien vienošanās starp iesaistītajām dalībvalstīm nenosaka citādi. Šāda vienošanās jebkurā gadījumā paredz piemērot vienas dalībvalsts tiesību aktus attiecībā uz iepirkuma procedūrām, ko veic kopējs subjekts.

2. Attiecībā uz publisko iepirkumu, ko veic kopīga subjekta meitasuzņēmums, attiecīgās dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka meitasuzņēmums piemēro vienas dalībvalsts tiesību aktus. Šajā sakarā attiecīgās dalībvalstis var nolemt, ka meitasuzņēmumam jāpiemēro tie valsts tiesību akti, kas piemērojami kopīgajam subjektam.

9. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo direktīvu nepiemēro projektiem, attiecībā uz kuriem atļauju piešķiršanas procedūras sākās pirms ... [24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma].
2. Direktīvas 8. pantu piemēro tikai tādiem līgumiem, kuros iepirkums ir izsludināts, vai, ja iepirkuma izsludināšana nav paredzēta, gadījumos, kad līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs iepirkuma procedūru uzsāka pēc ... [24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma].
3. Direktīvas 8. pantu nepiemēro kopējam subjektam, kas izveidots pirms ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums], ja minētā subjekta iepirkuma procedūras turpina pārvaldīt tiesību akti, kas ir piemērojami iepirkumam minētajā datumā.

10. pants

Ziņošana

1. Pirmo reizi līdz ... [pieci gadi un seši mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma] un pēc tam regulāri Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanu un par tās rezultātiem.
2. Ziņojuma pamatā ir informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz reizi divos gados un pirmo reizi līdz ... [pieci gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma] par atļauju piešķiršanas procedūru skaitu, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, atļauju piešķiršanas procedūru vidējo ilgumu, to atļauju piešķiršanas procedūru skaitu, kas pārsniedz termiņu, un jebkuras kopīgās iestādes izveidi pārskata periodā.

11. pants

Transponēšana

1. Līdz ... [24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Pamattīkla koridoru iepriekš identificētie pārrobežu savienojumu posmi un trūkstošie savienojumi,[kas minēti 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā].

Pamattīkla koridors "Atlantijas okeāns"		
Pārrobežu savienojumi	Évora – Mérida	Dzelzceļš
	Vitoria-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	Douru upe (Via Navegável do Douro)	Iekšzemes ūdensceļi
Trūkstošie savienojumi	Līnijas Pireneju pussalā, kuras nav sadarbaspējīgas ar <i>UIC</i> sliežu platumu	Dzelzceļš
Pamattīkla koridors "Baltijas jūra – Adrijas jūra"		
Pārrobežu savienojumi	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Wien Graz – Maribor Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	Dzelzceļš
	Katowice – Žilina Brno – Wien	Autoceļš
Trūkstošie savienojumi	Gloggnitz – Mürzzuschlag: Zemmeringas bāzes tunelis Graz – Klagenfurt: Koralmas dzelzceļa līnija un tunelis Koper – Divača	Dzelzceļš

Pamattīkla koridors "Vidusjūra"		
Pārrobežu savienojumi	Barcelona – Perpignan	Dzelzceļš
	Lyon – Torino: bāzes tunelis un pievedceļi	
	Nice – Ventimiglia	
	Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budapest	
	Budapest – Miskolc – UA robeža	
	Lendava – Letenye	Autoceļš
	Vásárosnamény – UA robeža	
Trūkstošie savienojumi	Almería – Murcia	Dzelzceļš
	Līnijas Pireneju pussalā, kuras nav sadarbspējīgas ar <i>UIC</i> sliežu platumu	
	Perpignan – Montpellier	
	Koper – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona – Mantova – Porto Levante/Venezia – Ravenna/Trieste	Iekšzemes ūdensceļi

Pamattīkla koridors "Ziemeļjūra – Baltijas jūra"		
Pārrobežu savienojumi	Tallinn – Rīga – Kaunas – Warszawa: "Rail Baltic" jaunā ar <i>UIC</i> sliežu platumu pilnībā sadarbspējīgā līnija	Dzelzceļš
	Świnoujście/Szczecin – Berlin	Dzelzceļš un iekšzemes ūdensceļi
	"Via Baltica" koridors EE–LV–LT–PL	Autoceļš
Trūkstošie savienojumi	Kaunas – Vilnius: daļa no "Rail Baltic" jaunās ar <i>UIC</i> sliežu platumu pilnībā sadarbspējīgās līnijas	Dzelzceļš
	Warszawa/Idzikowice – Poznań/Wrocław, t. sk. savienojumi ar plānoto centrālo transporta centru	
	Ķīles kanāls	Iekšzemes ūdensceļi
	Berlin – Magdeburg – Hannover; Mittellandkanal; Rietumvācijas kanāli	
	Reina, Vāla	
	Noordzeekanaal, Eisela, Twentekanaal	
Pamattīkla koridors "Ziemeļjūra – Vidusjūra"		
Pārrobežu savienojumi	Brussel vai Bruxelles – Luxembourg – Strasbourg	Dzelzceļš
	Terneuzen – Gent	Iekšzemes ūdensceļi
	Sēnas – Šeldas tīkls un saistītie Sēnas, Šeldas un Mēzas upes baseini	
	Reinas – Šeldas koridors	
Trūkstošie savienojumi	Albertkanaal/ Canal Albert un Kanaal Bocholt-Herentals	Iekšzemes ūdensceļi

Pamattīkla koridors "Austrumi / Vidusjūras austrumu daļa"		
Pārrobežu savienojumi	Dresden – Praha/Kolín	Dzelzceļš
	Wien/Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara	
	Craiova – Calafat – Vidin – Sofia – Thessaloniki	
	Sofia – RS robeža/ MK robeža	
	TR robeža – Alexandroupoli	
	MK robeža – Thessaloniki	
	Ioannina – Kakavia (AL robeža)	Autoceļš
	Drobeta Turnu Severin/Craiova – Vidin – Montana	
	Sofia – RS robeža	
	Hamburg – Dresden – Praha – Pardubice	Iekšzemes ūdensceļi
	Trūkstošie savienojumi	Igoumenitsa – Ioannina
Praha – Brno		
Thessaloniki – Kavala – Alexandroupoli		
Timișoara – Craiova		
Pamattīkla koridors "Reina – Alpi"		
Pārrobežu savienojumi	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	Dzelzceļš
	Karlsruhe – Basel	
	Milano/Novara – CH robeža	
	Basel – Antwerpen/Rotterdam – Amsterdam	Iekšzemes ūdensceļi
Trūkstošie savienojumi	Genova – Tortona/Novi Ligure	Dzelzceļš
	Zeebrugge – Gent	

Pamattīkla koridors "Reina – Donava"		
Pārrobežu savienojumi	München – Praha	Dzelzceļš
	Nürnberg – Plzeň	
	München – Mühldorf – Freilassing - Salzburg	
	Strasbourg – Kehl Appenweier	
	Hranice – Žilina	
	Košice – UA robeža	
	Wien – Bratislava/Budapest	
	Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad– Timișoara – RS robeža	
	Bucuresti – Giurgiu - Rousse	
	Donava (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) un saistītie Vāhas, Savas un Tisas upes baseini	Iekšzemes ūdensceļi
	Zlín – Žilina	Autoceļš
	Timișoara – RS robeža	
Trūkstošie savienojumi	Stuttgart – Ulm	Dzelzceļš
	Salzburg – Linz	
	Craiova – București	
	Arad – Sighișoara – Brașov – Predeal	

Pamattīkla koridors "Skandināvija – Vidusjūra"		
Pārrobežu savienojumi	RU robeža – Helsinki	Dzelzceļš
	København – Hamburg: Fēmarnbelta fiksētā savienojuma pievedceļi	
	München – Wörgl – Innsbruck – Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: Brennera bāzes tunelis un tā pievedceļi	
	Göteborg – Oslo	
	København – Hamburg: Fēmarnbelta fiksētais savienojums	Dzelzceļš/autoceļš